

Sygnatura akt II AKa 101/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2018 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Kot (spr.)

Sędziowie: SSA Jerzy Skorupka

SSA Edyta Gajgał

Protokolant: Paulina Pańczyk

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej Urszuli Piwowarczyk - Strugały

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2018 r.

sprawy G. B.

oskarżonego z art. 59 ust 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k, art. 59 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., art. 62 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 25 stycznia 2018 r. sygn. akt III K 171/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat D. G. 738 zł, wraz z podatkiem od towarów i usług, z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

G. B. został oskarżony o to, że :

I. w okresie od marca 2017 r. do lipca 2017 r. włącznie, w Z., woj. (...) w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mniejszej niż 630 zł udzielił małoletniemu M. R. i małoletniemu M. M. substancji odurzającej w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 21 gram

tj. przestępstwo określone w art. 59 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

II. w dniu 17 marca i 1 kwietnia 2017 r. w Z., woj. (...) w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mniejszej niż 45 zł udzielił R. T. substancji odurzającej w postaci marihuany w łącznej ilości 2 gramy

tj. o przestępstwo określone w art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

III. w dniu 1 kwietnia 2017 r. w Z., woj. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środki odurzające w postaci 0,44 grama marihuany

tj. o przestępstwo określone w art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Okręgowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 25 stycznia 2018 r., sygn.. akt: III K 171/17

I. oskarżonego G. B. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, z tym że przyjął, iż wartość osiągniętej korzyści majątkowej była nie mniejsza niż 510 zł, zaś łączna ilość substancji odurzającej w postaci marihuany była nie mniejsza niż 17 gram tj. czynu z art. 59 ust 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 60 § 1 i § 6 pkt 2 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. oskarżonego G. B. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 59 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. oskarżonego G. B. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 62 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu G. B. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonemu G. B. kary pozbawienia wolności zaliczył okres jego zatrzymania od dnia 1 kwietnia 2017r. do dnia 2 kwietnia 2017r.;

VI. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek od oskarżonego G. B. na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego z popełnionych przestępstw przypisanych mu w punktach I i II części dyspozytywnej wyroku w wysokości 555 (pięćset pięćdziesiąt pięć) zł;

VII. na podstawie art. 70 ust 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządził zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci suszu roślinnego koloru zielonego w ilościach po 0,31 grama i 0,44 grama netto, zaś na podstawie art. 70 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci wagi elektronicznej koloru srebrnego, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na karcie 201 akt sprawy pod pozycjami 1,2 i 3;

VIII. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił oskarżonemu G. B. dowód rzeczowy w postaci telefonu komórkowego marki LG opisany w wykazie dowodów rzeczowych na karcie 201 akt sprawy pod pozycją 4;

IX. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata D. G. z Kancelarii Adwokackiej w Z. kwotę 1107 (tysiąc sto siedem) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w toku postępowania przygotowawczego oraz nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w toku postępowania przed sądem I instancji;

X. zwolnił oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wniosła obrończyni oskarżonego, zarzucając rażąco niewspółmierność kary, polegającą na wymierzeniu oskarżonemu kary łącznej jednego roku bezwzględnego pozbawienia wolności, niezastosowaniu wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary na podstawie art. 69 k.k., podczas gdy biorąc pod uwagę wcześniejszą niekaralność oskarżonego, jego młody wiek, szczególnie trudną sytuację rodzinną, warunkowe zawieszenie wykonania kary będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Podnosząc powyższy zarzut, apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej jednego roku pozbawienia wolności na okres próby 2 lat.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Chybiony jest zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary wobec oskarżonego G. B. kary łącznej. Na wstępie należy zauważyć, że trudno uznać, że kara jest rażąco surowa, w sytuacji gdy Sąd Okręgowy orzekł karę łączną wobec oskarżonego na zasadzie absorpcji. Sąd pierwszej instancji przy wymiarze kary wziął pod uwagę okoliczności, które eksponuje obrończyni w apelacji, jak młody wiek oskarżonego, stan zdrowia psychicznego czy dotychczasową niekaralność.

Przesłanką decydującą o tym, czy kara ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy przestępstwa, a więc rozstrzygnięcie to musi znajdować uzasadnienie w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej. Przepis art. 69 § 1 i 2 k.k. jest skonstruowany tak, że przy stosowaniu instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary nakazuje kierować się jedynie względami szczególnie-prewencyjnymi, zaś społeczne oddziaływanie kary, jej współmierność do szkodliwości społecznej czynu i winy sprawcy należy uwzględniać przy wymierzaniu kary (art. 53 § 1-3 k.k.). By zatem możliwe było warunkowe zawieszenie wykonania kary sąd musi nabrać przekonania, że sprawca nie powróci do przestępstwa i wykonanie wymierzonej kary nie będzie konieczne dla wdrożenia go do przestrzeganego porządku prawnego. Tego rodzaju przekonanie bazować zaś musi na ocenie postawy sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu życia oraz zachowania się po popełnieniu przestępstwa.

G. B. ma negatywną opinię w miejscu zamieszkania – jest osobą nadużywającą alkoholu, zrezygnował z terapii uzależnień, w przeszłości utrzymywał kontakty z osobami zażywającymi narkotyki i handlującymi nimi, sąsiedzi skarżyli się na niego z powodu częstych wizyt jego kolegów, nadużywania przez niego alkoholu, używania narkotyków, zaśmieciania klatki schodowej, wulgarnego słownictwa i zakłócania spokoju mieszkańcom. Wobec osób najbliższych bywał agresywny po spożyciu alkoholu. Oskarżony porzucił zatrudnienie, sporadycznie pracował dorywczo, zaprzestał kontynuowania nauki. Dopuścił się przestępstw wobec nieletnich pokrzywdzonych. Pomimo zatrzymania przez Policję nadal kontynuował przestępczy proceder, co świadczy o jego poczuciu bezkarności. Uwzględniając, że Sąd może orzec karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania wyłącznie w przypadku przyjęcia dodatniej prognozy kryminologicznej, tak okoliczności czynów jak i właściwości i warunki osobiste sprawcy nie pozwalają na postawienie takiej prognozy. Mając na uwadze całość okoliczności występujących w sprawie, Sąd I instancji nie popełnił błędu nie znajdując podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego. Reasumując, stwierdzić należy, że wymierzona oskarżonemu kara łączna nie nosi cech kary niewspółmiernie surowej.

Z tych wszystkich względów, zaskarżone orzeczenie należało utrzymać w mocy.

Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego znajduje oparcie w art.624 § 1 kpk.

SSA Jerzy Skorupka SSA Andrzej Kot SSA Edyta Gajgal